

NÄKÖKULMA

NRO 17 - 5 / 2021
www.nakokulma.info

Herran nimi on vahva torni;
hurskas juoksee sinne ja saa
turvan – Snl.18:10

Pääkirjoitus

Päätoimittajan sairastelun takia pääkirjoitus jää pois ja sen tilalla on artikkeli, joka jatkuu sivulla 5

Voimmeko vaatia Jumalan varjelusta Ps.91 mukaan?

Perustuu Holly Pivecin kirjoitukseen "Why can't believers 'decree' Psalm 91 as protection against coronavirus?"

Ps.91: "Joka Korkeimman suojassa istuu ja Kaikkivaltiaan varjossa yöpyy, se sanoo: "Herra on minun turvani ja linnani, hän on minun Jumalani, johon minä turvaan". Sillä hän päästää sinut linnustajan paulasta, turmiollisesta rutosta. Sulillansa hän sinua suojaa, ja sinä saat turvan hänen siipiensä alla; hänen uskollisuutensa on kilpi ja suojus. Et sinä pelkää yön kauhuja, et päivällä lentävää nuolta, et ruttoa, joka pimeässä kulkee, et kulkutautia, joka päiväsydännä häviötä tekee. Vaikka tuhat kaatuisi sinun sivultasi, kymmenen tuhatta oikealta puoleltasi, ei se sinuun satu. Sinun silmäsi saavat vain katsella ja nähdä, kuinka jumalattomille kostetaan. Sillä: 'Sinä, Herra, olet minun turvani'. - Korkeimman olet sinä ottanut suojaksesi. Ei kohtaa sinua onnettomuus, eikä vitsaus lähesty sinun majaasi. Sillä hän antaa enkeleilleen sinusta käskyn varjella sinua kaikilla teilläsi. He kantavat sinua käsillänsä, ettet jalkaasi kiveen loukkaisi. Sinä kuljet leijonan ja kyykäärmeen ylitse, sinä talleat nuorta jalopeuraa ja lohikäärmettä. 'Koska hän riippuu minussa kiinni, niin minä hänet pelastan; minä suojelen hänet, koska hän tuntee minun nimeni. Hän huutaa minua avuksensa, ja minä vastaan hänelle, minä olen hänen

tykönänsä, kun hänellä on ahdistus, minä vapahdan hänet ja saatan hänet kunniaan. Minä ravitsen hänet pitkällä iällä ja suon hänen nähdä antamani pelastuksen.'"

Väärin käytetty psalmi 91

Voimme oppia Jeesuksen vastauksesta Saatanelle, kun Saatana kiusasi Häntä koettelemaan Ps. 91 lupaamaa varjelusta hyppäämällä temppelin harjalta (Matt.4: 5-6). Jeesus ei kiistänyt, että Jumala lupasi suojella. Mutta Hän huomautti, että Saatana käytti väärin Raamattua kun ei ottanut huomioon kokonaisuutta (Matt.4:7). Meidän on seurattava Jeesuksen esimerkkiä emmekä saa vaatia itsellemme yksittäisiä Raamatun kohtia ottamatta huomioon mitä Raamattu muualla opettaa. Luetta Raamatusta kuinka Jumala usein pelastaa kansansa (esim. Daniel leijonan luolassa, israelilaiset Punaisen meren äärellä, jne.). Mutta näemme myös, että Hänen kansalleen tapahtuu edelleen pahojakin asioita, kuten sairaudet (esim. Paavalin sairaus Gal.4: 13). Silti mikään näistä pahoista asioista ei ole ulkopuolella Jumalan hallinnan tai tarkoituksen (Room.8:18-39).

Jeesuksen esimerkki

Jeesus kärsi. Silti Joh.7:30 kuvaa, kuinka tietyssä tilanteessa ihmiset eivät voineet vahingoittaa häntä vaikka olisivat halunneet. Lopulta tuli aika jolloin heidän annettiin pidättää ja ristiinnaulita Jeesus. Ihmisenä Hän ei halunnut kärsiä mutta halusi Jumalan tahdon tapahtuvan

- 2 Pääkirjoitus
- 2 Voimmeko vaatia Jumalan varjelusta Ps.91 mukaan? - Lähde: Holly Pivec
- 4 Kaikki on jo valmiina - rov. Olavi Peltola
- 6 Karismaattinen vs. hengellinen osa 4 - Matti Pyykkönen
- 8 Raamattu ja kiirastuli - Juhani Aitomaa
- 10 Kun historiasta ei enää välitetä...
- 11 Pitääkö tehdä "parannus" - Pieni Lauma 2006/prof. Lauri Thuren
- 13 Väärät "profeetat" vain lisääntyvät - Lähde: NY Times Ruth Graham
- 15 Ylösousemus ja ikuisuus - Lähde: Patheos
- 17 Mihin olemme menossa osa 3 - Paul Madsen

NÄKÖKULMA Nro 17 - 5 / 2021
ISSN 2670-3203 (painettu)
ISSN 2342-7949 (verkkojulkaisu)

Julkaisija: Kustannus Näkökulma julkaisut
s.posti nakokulma@nakokulma.info
Tilaukset: tilaus@nakokulma.info

Päätoimittaja: Juhani Aitomaa
Toimitusneuvosto: rov. Per-Olof Malk, evank.
Pauli Koskinen, ins. Jouko Nieminen, fil.tri Paavo
Suihkonen

Tilaushinnat:
Painettu lehti 26,50 eur. Hinta sisältää yhden
vuosikerran. Tilaaaja saa kaikki vuoden aikana jo
ilmestyneet numerot vaikka tilaus tehtäisiin
kesken vuotta.
Lehti maksetaan OP:n tilille: Kustannus
Näkökulmajulkaisut - FI53 5228 0320 0999 35

Julkaisu on itsenäinen osa Suomen
Evangeliumikoulun (Evangeliumin
opintoyhdistys ry, PL 17, 05831, Hyvinkää,
sposti evank@evank.org) yhteistyöverkoston.

Lehti on tilattavissa myös digitaalisena (PDF)
versiona, joka lähetetään tilaajan
ilmoittamaan sähköpostiin. PDF -version
tilaushinta vuosijaksolle on 21,00 eur.

Tilausohjeet ja kauppa ks.
www.nakokulma.info

Painetun lehden yksittäisiä numeroita voi
tilata erikseen hintaan 4,00 eur +postim.
(toimitus jos varastossa on). Suuremmat erät
tarjouksen mukaan. Pdf -versio 3,50 eur.

Ks. tarjous takakannesta

Kaikki on jo valmiina

Rov. Olavi Peltola

Missä on ehdoton totuus ja missä todella kestävä perustus elämässämme ja kuolemasamme? Kyllähän tiedämme tuohon varman vastauksen, mutta kuinka vaikea onkaan osata soveltaa vastausta käytännön elämässä. Tietysti on vaara vastata näin tärkeään kysymykseen myös liian yksiviivaisesti ja siis vastata niin, ettei se sano mitään. Edelleen tajuamme, että vastauksen on oltava enemmän kuin vain pelkkiä peräkkäisiä sanoja. Ainoa mikä kestää silloinkin kun kaikki horjuu ja maanpiiri vapisee, on sisältyneenä tuohon ihmeelliseen ja vaikeaan sanaan evankeliumi. Voimme ehkä lisätä vielä Uuden testamentin mukaisesti sanat Jumalan tai Kristuksen evankeliumi ilmaisemaan, että tämän hyvän uutisen antaja, omistaja ja sisältö on kolmiyhteinen Jumala.

Mutta ettemme vain jäisi epämääräiseen ja liian ylimalkaiseen vastaukseen meidän on täsmennettävä. Evankeliumin varsinainen sisältö on se hyvä uutinen, joka kuvaa meille meidän syntiemme ja syyllisyytemme tähden ristiinnaulittua ja ylösnoussutta Jeesusta Kristusta (vrt. 1 Kor 15:1-4). Se on iloinen tiedonanto Jumalan rakkaudesta, joka lunastaa meidät Pojassaan (Jh 3:16). Mutta mikä vielä ihmeellisempää: se on tiedonanto, joka kertoo, että Jumala on ennakolta rakastanut, on antanut Poikansa uhriksi meidän syntiemme tähden ennen kuin me olimme katuneet, alkaneet etsiä armoa. Kaikki on jo valmiina.

Meidän vielä ollessa syntisiä kuoli Kristus meidän edestämme. Kun me vielä olimme Jumalan vihollisia, tulimme sovitetuiksi hänen kanssaan (Rm 5:8-10). Siis Jumala rakasti meitä Kristuksessa jo silloin, kun me vihasimme häntä ja halveksimme hänen sanaansa. Hän sietä meitä jo silloin, kun emme itse häntä sietäneet. Hän oli jo silloin täynnä armoa meitä kohtaan, kun emme vielä uskoneet häneen tai emme ainakaan uskoneet, että hän meitä armahtaisi. Hänellä oli jo silloin hyvä ajatus meistä kun olimme pimeydessä ja saatanan vallassa ja siksi matkalla kadotukseen ja olimme Jumalan vihan alaisia.

Tällainen mahdottoman vaikea on evankeliumin salaisuus. Sitä ei kukaan ymmärrä sydämellään ilman Jumalan Hengen erityistä ilmoitusta. "Sen tähden käsittävätkin sen siten ainoastaan muutamat köyhät kadotetut syntiset, jotka usein ovat ihme sekä itsellensä että muille, todella yhtä harvat, kuin on autuaaksi tulevia." (Möller) Olen yrittänyt vuosia, kerta toisensa jälkeen, saarnassa hajoittaa maahan niitä järjen päätelmiä (ks. 2 Kor 10:5), joiden avulla ihminen yrittää välttää täydellistä vararikkoa Jumalan edessä ja kieltäytyy tulemast todella kadotetuksi syntiseksi. Olemme siinä asiassa taitavia varustuksen pystyttäjiä. Loppuun asti etsimme turvaa omasta itsestämme olemuksestamme tai

aikaansaannoksistamme ja olemme sittenkin sitä mieltä, että Jumala hyväksyy meidät yhteyteensä sen nojalla, mitä hyvää hän meistä löytää.

Nyt kun joistakin entisistä uskovista on alkanutkin tulla kadotettuja omissa silmissään - uskaltaa jo vähitellen opetella saarnaamaan evankeliumia. Mutta sitä vastaan olemme vielä taitavampia varustuksen nostajia. Uskovien syntisyydestä on sittenkin vielä helppo saarnata. Sitä saa nähdä joka päivä itsessään ja kaikissa muissa, mutta osata saarnassa tuoda esille Jumalan armon ihmeelliset lahjat - synty anteeksisaamisen, Jumalalle kelpaavuuden, lapsenoikeuden iankaikkisen elämän - se vasta on vaikeaa. Siinä sanomassa me pienenumme ja Hän kasvaa. Ja siinä ehkä lopullisesti paljastuu kuinka kivinen meidän sydämemme on. Ja kuinka vähän meille sittenkin merkitsee Jumalan armon evankeliumi.

Jatkoa sivulta 2

yli oman (ihmisen)tahtonsa, jos Jumala niin tahtoi (Matt.26:39). Jumalan tahto ja tarkoitus oli paljon suurempi ja merkityksellisempi. Jumala on suvereeni ja usein suojelee omiaan. Lopulta Hän tietysti aina varjelee omansa, sillä Hän johtaa meidät iankaikkiseen elämään. Hän ei aina säästä meitä nykyisistä koettelemuksista, sillä ne ovat Hänen meiltä salattuja tarkoituksiaan varten.

Oikea tapa nähdä Ps.91

Väärä tapa "rukoilla Psalmia 91" on "määrätä", "julistaa" tai "vaatia" sen toteutuvan käyttäen sitä maagisella tavalla. Sellainen vaikuttaa yritykseltä manipuloida Jumalaa. Jos joku ajattelee, että kun puhuu tiettyjä sanoja, se jollain tavalla takaa Jumalan varjeluksen tämän elämän ongelmilta, hän on väärässä.

Oikea tapa "rukoilla Psalmia 91" on uskoa sen lupaukseen ja luottaa rauhassa Jumalaan siten, että Hän suojelee meidät oman tahtonsa ja tarkoituksensa mukaan. Jos me sairastumme tai kohtaamme muita koettelemuksia, meillä on

Huomaamatta alamme rakentaa kristillisyyttämme jonkun muun varaan - yleensä sen varaan, mitä itse olemme tai saamme aikaa mitä meistä tulee, mitä meille tapahtuu. On vaikea suostua siihen, että Jumala vanhurskauttaa, Jumalalle kelpaa ja hänen tuomionsa edessä kestää vain jumalaton mutta sellainen jumalaton, joka ei töitä tee, vaan uskoo häneen, joka vanhurskauttaa jumalattoman (Rm 4:5).

"Ei ole ihme, jos Jumala vanhurskauttaa rukoi-levan uskovan tai Pyhän Hengen omistavan ihmisen, mutta se on ihme, että Jumala vanhurskauttaa jumalattoman" (Malkamäki). Ja niin evankeliumiksi jääkin vain sydämen toteamus: "Minä olen syntinen, sinä Herra, kuulut olevan syntisten auttaja". "Eikä elämää Kristuksessa löydetä muutoin kuin että opitaan syntisenä, kirottuna, pyhänä ja pahana armoa anomaan ja nälkimään" (Paavo Ruotsalainen).

edelleen rauha ja luottamus, että Hän on kaikessa läsnä ja rakkaudessaan ja viisauudessaan antaa meille voiman kestää.

Varjelus luvataan Jumalan tuomiosta - mutta ei kaikista koettelemuksista

Lisäksi Psalmin 91 lupaukset näyttävät olevan lupauksia uskovien suojelemiseksi jumalattomia vastaan lähetetyiltä Jumalan tuomioilta. Tulkinta-avain näyttää olevan jae 8. Psalmissa mainitut kauheat asiat, kuten "rutto" ja "käärme", olivat tuomioita, jotka Jumala lähetti nimenomaan vihollisiaan tai uskottomia israelilaisia vastaan (ks. 2.Moos.5:3; 9:15; 3.Moos.26:25; 5.Moos.32: 24). Tämä havainto on merkitty ESV Study Bible -kirjan ko. psalmia koskeviin kommentteihin. Meille ei siis luvata, että uskovat eivät koskaan sairastu tai kuole. Meille luvataan, että emme koskaan - edes koettelemuksissa - kohtaa Jumalan vihaa.

Karismaattinen vs. hengellinen

Past. Matti Pyykkönen

Osa 4

"Näin sanoi Herra, minun Jumalani: 'Kaitse teuraslampaita, joita niiden ostajat teurastavat tuntematta syynalaisuutta, ja joista niiden myyjät sanovat: 'Kiitetty olkoon Herra, minä olen rikastunut', ja joita niiden paimenet eivät sääli.' Sakarja 11:4, 5. Miksi kirjoittaa näin toiminnasta, jonka sanotaan olevan Pyhästä Hengestä ja Kristuksesta ja ottaa vastakohtaksi sen, mitä kutsun 'sielunkarismaksi'? Eivätkö nämä viimeksi mainitun edustajat käytä Jeesus-nimeä? Eivätkö he juuri tunnusteoilla ja ihmeillä todista olevansa oikeassa? Eivätkö juuri he ole päässeet sisälle viimeisten päivien uuden voitelun salaisuuksiin? Eivätkö juuri he kokoa tilaisuuksiinsa tuhansia, kymmeniä tuhansia, jopa satoja tuhansia? Eikö Afrikassa juuri tällaisen 'karismaatikon' kokoussarjan aikana yhdessä kaupungissa sanottu 'tulleen uskoon' yli miljoona ihmistä?

Vastaukseksi siihen, miksi näin kirjoitan on se, että uskon Jeesuksen varoitusta, joka koskee aikaa ennen Hänen tulemustaan.

"Ja kun hän istui Öljymäellä, tulivat opetuslapset erikseen hänen tykönsä ja sanoivat: 'Sano meille: milloin se tapahtuu, ja mikä on sinun tulemuksesi ja maailman lopun merkki?' Silloin Jeesus vastasi ja sanoi heille: 'Katsokaa, ettei kukaan teitä eksytä. Sillä monta tulee minun nimessäni sanoen: 'Minä olen Kristus', ja he eksyttävät monta.' Matt.24:3-5. On vain yksi Kristus = Voideltu. Paavali varoittaa: 'Älkää antako kenenkään vietellä itseänne millään tavalla. Sillä se päivä ei tule, ennenkuin luopumus ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy, kadotuksen lapsi, tuo vastustaja, joka korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi tai jumaloitavaksi kutsutaan, niin että hän asettuu Jumalan temppeliin ja julistaa olevansa Jumala. Ettekö muista, että minä, kun vielä olin teidän tykönänne, sanoin tämän teille? Ja nyt te

tiedätte, mikä pidättää, niin että hän vasta ajallansa ilmestyy. Sillä laittomuuden salaisuus on jo vaikuttamassa; jähka vain tulee tieltä poistetuksi se, joka nyt vielä pidättää, niin silloin ilmestyy tuo laiton, jonka Herra Jeesus on surmaava suunsa henkäyksellä ja tuhoava tulemuksensa ilmestyksellä, tuo, jonka tulemus tapahtuu saatanan vaikutuksesta valheen kaikella voimalla ja tunnusteoilla ja ihmeillä ja kaikilla vääryyden viettelyksillä niille, jotka joutuvat kadotukseen, sentähden etteivät ottaneet vastaan rakkautta totuuteen, voidaksensa pelastua. Ja sentähden Jumala lähettää heille väkevän eksytyksen, niin että he uskovat valheen, että kaikki ne tuomittaisiin, jotka eivät ole uskoneet totuutta, vaan mielistyneet vääryyteen." 2.Tess.2:3.

Ihmisten sielua, mieltä, manipuloivalla "karismalla" on hämmästyttävä ja lumoava vaikutus. Kun Jumala lähettää eksytyksen "kaikilla vääryyden viettelyksillä niille, jotka joutuvat kadotukseen", se tapahtuu "sen tähden etteivät ottaneet vastaan rakkautta totuuteen". Ja sen tähden Jumala lähettää heille väkevän eksytyksen, niin että he uskovat valheen". Tästä uskon olevan hyvin laajalti kysymys siellä, missä "sielunkarisma" ja ihmistä korottava henki saa otteen. Valheesta tulee totuus. Pimeys onkin valo. Kun rakkaus Jumalaan on hyljätty, rakkaus Itseen sokaisee. Näin vieteltynä ihmi-

sen on mahdoton nähdä tai kuulla Totuutta. Hän kuuro ja sokea Totuudelle.

Tämä kannanottoni on ollut vain pintaraapaisu siitä, mistä löytyy paljon sellaista toimintaa ja opetusta, joka hylkää Sanan. Voi olla, että myönnät näiden "karismaatikkojen" olevan ehkä täysin väärässä, mutta täytyykö sinun tuomita ja arvostella heitä näin jyrkästi? Vastaukseni on selvä: "KYLLÄ"! Onhan kysymyksessä sen uskon ja ilmoituksen hylkääminen, jonka perustuksena on Pyhän Raamatun Sanan ilmoitus. Jumala on nostanut niitä, jotka Hengen miekkaa, Jumalan Sanaa, käyttäen ovat käyneet taisteluun "evangeliumin uskon puolesta, vastustajia missään kohden säikähtämättä". He ovat paneutuneet huolellisesti oppeihin, jotka johtavat näihin eksytyksiin ja toimintaan, joka repii rikki seurakuntia ja herätysliikkeitä. Minne on joutunut lahja arvostella henkiä? Jotkut seurakunnat johtajineen ja julistajat, näyttävät uskon, että on parhainta "antaa kaikkien kukkien kukkia". Me olemme olleet protestantteja, protestiliike, joka on uskaltanut seistä vakaumuksensa takana. Entä nyt?

Raamattu ja kiirastuli

Kiirastuli: Katolisen kirkon
odotus- ja kidutushuone
iankaikkisuuteen

Juhani Aitomaa

Muistan elävästi kuinka pienenä koululaisena istuin silloisen kouluhammaslääkärin odotushuoneessa. Tuoloin lapsia ei vielä erityisesti huomioitu joka asiassa vaan toimittiin aikuisten ehdoilla. Eikä siihen ollut mitään sanomista. Siihen tyydyttiin. Tässä odotushuoneessa soi tummasävyinen ja raskas klassinen musiikki. Seinällä riippui suurikokoinen Akseli Gallen-Kallelan maalaus ”Sammon ryöstö”, jossa siivekstä, pelottavaa ”noita-akkaa”, eli Pohjan Akkaa isketään keihäillä ja kirveillä. Siinä sitten kansakoululaiset vuorollaan odottivat pääsyä hammaslääkärin tuoliin. Askel taisi olla selvästi kevyempi takaisin tullessa kuin mennessä. Eipä niistä ajoista silti mitään hammaslääkäritraumoja ole jäänyt, kuten nykyisin pelättäisiin lasten saavan. Pelätäänhän senkin aiheuttavan lapsille harmia, jos heille tehdään tiettäväksi Raamatun evankeliumi aidosti ja selkeästi.

Ko. hammaslääkärin odotushuone on silti häviävän pientä verrattuna siihen odotushuoneeseen, jonne joudumme kuolemamme jälkeen piinattavaksi ennen iankaikkisuutta. Niin opettaa Roomalaiskatolinen kirkko. Kirjassaan ”The Roman Catholic Controversy” (Bethany House Publishers, 1996) amerikkalainen tunnettu teologi James R. White kirjoittaa asiasta. Hän sanoo katolisen kirkon puolustavan näkemystään mm. Matt.12:32 ja 1Kor.3:10-15 raamatunkohdilla. Ensimmäisessä kohdassa Jeesus puhuu Pyhän Hengen pilkasta ja jälkimmäisessä kohdassa käsitellään mille perustalle ihminen elämänsä ja sen teot rakentaa. Ensimmäisen kohdan katolinen kirkko tulkitsee tarkoittavan, että on mahdollista saada tiettyjä syntejä anteeksi vielä kuoleman jälkeen

kiirastulen ansiosta. Jälkimmäisessä raamatunkohdassa mainittu tuli, joka koettelee tekemme, on katolisille kiirastuli, josta ihminen pelastuu kärsittyään tekojensa vuoksi kidutusta määrätyn ajan.

Ilman katolisen kirkon selityksiä tuskin kukaan osaisi yhdistää edellä mainitut raamatunpaikat ns. kiirastuleen, jossa vasta ihminen lopullisesti puhdistuu taivaskelpoiseksi. Vanhat katolilaiset opetukset ja kuvat kiirastulesta kuvaavat sen kirjaimellisena tulimerenä, nykyiset katolilaiset taas mieltävät kiirastulen usein ei-kirjaimelliseksi tuleksi. White kirjoittaa: ”Se, mitä tuomitaan, on kristityn tekemät työt. Syntiä ja sen rangaistuksia ei edes mainita. Teot tuomitaan ja pannaan ’tulen läpi’, mutta Rooma opettaa, että juuri ihmisen on kärsittävä, jotta hän voi puhdistua synnin ’ajallisista rangaistuksista’. Raamatuntekstin tarkoitus on, että jos henkilön teot kestävät tuomion, hän saa palkinnon. Jos ei, henkilö kärsii menetyksen - ei rangaistuksen - mutta pelastuu, ’ikään kuin tulen läpi’.”

White jatkaa: ”Kohta ei sano, että henkilö käy tulen läpi, tai häntä rangaistaan, tai hän kärsii sovituksen tekemistään synneistä. Siinä sanotaan yksinkertaisesti, että kristityn teot arvioidaan ja jos niiden todetaan olevan puuta, heinää ja olkia, teot poltetaan eikä henkilö saa

palkkiota... Ei ole kevyt asia seisoa Kristuksen tuomioistuimen edessä! Meidän on kuitenkin vahvasti vakuutettava, että tämä tuomio ei ole tuomio synnistä vaan liittyy tekoihin ja niiden palkkioihin. Uskovan syntisyys on jo tuomittu (ristillä) Kristuksessa Jeesuksessa, ja hän on siirtynyt kuolemasta elämään, eikä koskaan joudu synnin tuomion alle uudelleen (Joh.5:24: ...joka kuulee minun sanani ja uskoo häneen, joka on minut lähettänyt, sillä on iankaikkinen elämä, eikä hän joudu tuomittavaksi, vaan on siirtynyt kuolemasta elämään)... Näillä jakeilla ei ole mitään tekemistä kiirastulen kanssa tai synnin tähden vielä vaadittavan kärsimyksen kanssa.”

Katolisen kirkon kiirastulipiina on vain yksi esimerkki monista sen ylläpitämistä harhoista. Nykyisessä protestanttisessa valtakristillisyydessä on tavallista, että yleensä kaikki harhat, katoliset ja muut, sivuutetaan, niitä ei oteta esille, eikä niistä varoiteta seurakuntalaisia. Käytännössä kaikissa protestanttisissa uskon-suunnissa, mukaan lukien helluntai-/karismaattinen- ja luterilainen uskon-suunta, katolista uskontoa ja paavi arvostetaan. Omaa tärkeyttään uhkuvien liikkeiden johtajien omanarvontuntoa hivelee tilanne, kun päästään puristamaan tai suutelemaan paavin kättä. Tämä kehitys on ollut vallalla ja vahvistunut jo kymmenien vuosien ajan. Juuri niin luopumus etenee ja lopulta se on tullut niin tavalliseksi, että vain harva enää sen havaitsee ja siitä välittää. Etenkin se osa väestöstä, jonka tulisi asiaa pitää esillä, eli papit, saarnaajat ja yleensä protestanttiset sananopettajat, ovat suuressa vastuussa. He ovat joko luopumuksen edistäjiä tai sitä vastaan hangoittelevia esikuvia muille.

Näitä vastaanhangoittelevia ei enää monia ole. Uskon-suunnasta riippumatta ei haluta vastakainasettelua eikä sitä, että uskonkäsityksiä pitäisi puntaroida. Ne, jotka sellaista harjoittavat siirtyvät joko itse vapaaehtoisesti seurakuntaelämän ulkokehälle tai heidät ohjataan sinne puolipakolla. Kriittiset äänenpainot vaietaan, paitsi ne, joissa puhutaan tämän maailman asioista: naisten, lasten, köyhien, homoseksuaalien, ym. oikeuksista, tasa-arvosta, heteromiehistä, lihansyöjistä, autoilijoista, ilmastohädästä, jne, jne.

Hengellinen keskustelu ja omien raamatullisten periaatteiden ja oppien tutkiminen on monille vierasta ja outoa, jopa vastenmielistäkin.

Katolinen kirkko ei ole muuttunut. Se on pitänyt oppinsa ja harhansa eikä sitä ole arvosteltu mediankaan taholta samoin esim. naispappeusasiassa kuten protestantteja. Uutisissa tosin mainitaan sen suojissa kukoistava pedofilia koska esille tulleet tapaukset ovat niin järkyttävän laajoja. Mutta tuon käytännön taustoista ei haluta puhua koska se toisi esille koko katolisen kirkon epäraamatullisen perustan.

Toisin kuin katolisessa kirkossa protestantisissa uskon-suunnissa monet entiset käsitykset ja opit on heitetty osittain roskakoriin. Joku aiheesta mutta moni tärkeä asia aivan aiheetta vain siksi, koska yleinen käsitys maailmassa on ollut niitä vastaan. Uutta uljasta maailmaa seuraa nykyprotestanttinen suunta, joka viihtyy maailmassa, saa sieltä ravintonsa ja tukensa omien rakenteidensa ja oppiensä muuttamiseksi maailmaa miellyttäväksi. Tässä tilanteessa katolisen kirkon käytäntöjen muuttumattomuus vetoaa joihinkin ja eräät aiemmin protestanttiin uskon-suuntiin kuuluneet ovat pettyneinä omaan kirkko- tai seurakuntaansa paenneet ”äitikirkon” helmoihin. Se saattaa antaa ainakin hetken tunnun siitä, että nyt oltaisiin vankalla ja perinteisellä kristillisellä pohjalla vaikka niin ei suinkaan ole.

Kun historiasta ei enää välitetä...

Historioitsija Osmo Pekonen ihmettelee Kanava-lehdessä nro 6/2021 ettei Suomessa edes kirkon taholta ole muisteltu 500 -vuoden takaista Lutherin esiintymistä Wormsin valtiopäivillä 500 -vuotta sitten. Vuonna 1983 luterilainen maailma kyllä juhli Lutherin syntymän 500-vuotismuistoa ja 2017 hänen teesiensä 500-vuotisuutta. Pekonen kirjoittaa: "Uskonpuhdistuksen ratkaiseva käänne tapahtui kuitenkin vähän myöhemmin, nimittäin tasan 500 vuotta sitten pidetyillä Wormsin valtiopäivillä, jonne Luther oli kutsuttu puolustamaan teesejään itsensä keisarin edessä. Perimätiedon mukaan hän 18. huhtikuuta 1521 lausui kuuluisat sanat: 'Tässä seison enkä muuta voi. Jumala minua auttakoon. Aamen'. Saksassa ynnä muualla on tänä vuonna juhlistettu Lutherin sanojen 500-vuotismuistoa, sillä hänessä nähdään edelleen yleispätevä siviilirohkeuden ja mielipiteenvapauden esikuva... Historioitsijana ihmettelen, miksei Suomen evankelisluterilainen kirkko lainkaan ole tänä vuonna muistellut Lutherin rohkeaa esiintymistä esivallan edessä 500 vuotta sitten. Uteliaisuudesta googlasin Suomen tärkeimmät kirkolliset mediat, mutta enpä löytänyt mitään mainintoja asiasta. Koronako lienee saanut aikaan, että näin suuri teema on unohdettu tykkänään? Vai voisiko tämä liittyä johonkin muuhun? Onko Lutherin esikuvassa jotakin nykykirkkoa vaivaannuttavaa? Voisiko olla niin, että Lutherin puolustuspuheen muisteleminen juuri nyt saattaisi herättää kiusallisia mielleyhtymiä vääriin asioihin ja henkilöihin?"

Pekosen arvio lienee aika lähellä totuutta. Nykyistä luterilaista kirkkoa Luther kavahtaisi. Jos kirkko olisi pitäytynyt edes Raamatun tunnus-tuksessa mutta siitäkin ollaan jo livetty monelta osin. Tuskinpa Wormsin tapahtumia on muisteltu juuri missään muuallakaan suomalaisessa uskonsuunnassa, mediasta puhumattakaan. Samassa lehdessä prof. Timo Vihavainen viittaa siihen, kuinka nyky-kansalainen ei enää välitä historiasta. Hän puhuu "ajattelun uusprimitiivisyydestä", "joka uhkaa jo yleistä sivistystasoa". Vihavainen jatkaa: "Omassa maassamme voi jo nyt suorittaa loppututkimnon yliopistossa opiskelematta missään vaiheessa niin sanottua vanhempaa historiaa. Jopa 1800-luku on yhdistetty itsenäisen Suomen historiaan ja sitäkin opiskellaan valitettavan pinnallisesti... Kun uskonto ja klassinen kirjallisuus samaan aikaan häviävät koulujen opetuksesta ja sitä mukaa uusien sukupolvien tietoisuudesta, ei kannata enää ihmetellä, että maailmankuva tärkeiltä osiltaan alkaa siinä määrin muistuttaa villi-ihmisten käsityksiä, että noituus ja magia yhä useammin saavat siellä tasa-arvoisen ellei peräti ylivertaisen aseman länsimaisen sivilisaation tuotteisiin nähden."

Niinpä niin: Kun nykyisyys näyttää tältä, mitä voimme odottaa tulevaisuudelta?.

Kuva: Emile Delpiree (1850-1896), Luther Wormsin valtiopäivillä

Pitääkö tehdä parannus?

Pieni Lauma 2006, alkup. teksti
prof. Lauri Thuren

Vanhan testamentin profeetat näkivät Israelin kansan kuin lammasmaana, joka on menossa väärään suuntaan ja joka pitää kutsua turvaan paimenen luo. Takavuosina saamamiehet julistivat, että jokaisen pitäisi tehdä parannus. Nykyään ei siihen juurikaan kehoiteta. Raamatustakin tuo sana on lähes kadonnut. Eikö parannusta enää tarvita? Syitä parannus-saarnan katoamiseen on ainakin kaksi. Toinen syy on itse sanassa 'parannus', toinen asiassa. Molempia on hyvä pysähtyä pohtimaan. Teologit ovat saaneet yksinkertaisen kehoituksen kuulostamaan mutkikkaammalta kuin se onkaan.

Parannusta on paha tehdä

Olisi outoa, jos lääkäri sanoisi potilaalle: tee parannus! Toisin päin sen pitää mennä. Jos itsensä pystyisi parantamaan, ei lääkäriä tarvittaisi. Samoin on hengellisessä elämässä.

Jos osaisin parantaa itseni, en tarvitsisi Parantajaa. Jos masentunutta, epätoivoista ihmistä käsketään ensin parantamaan itseään, ainakin vähän, ja sitten vasta tulemaan Jeesuksen luokse, vaatimus on kohtuuton. Näin ihminen tosin luonnostaan ajattelee. Moni vanhus siivoaa ennen kotiavustajan tuloa. Kun Jumalan edessä siistiytyminen ei onnistu, pysyttellään hänestä etäällä. Osittaisesta parannuksesta ei olisi hyötyäkään. Jos on kulkemassa kohti kuilua, ei lievä suunnanmuutos auta. Ja vaikka onnistuisikin kohentamaan elämäänsä, ei se vielä riitä. "Ellette te noudata Jumalan tahtoa paljon paremmin kuin lainopettajat ja fariseukset, te ette pääse taivasten valtakuntaan", sanoi Jeesus, Matt. 5:20.

Parannus on käännöskukkanen

Uudessa raamatunkäännöksessä sanaa 'parannus' ei juurikaan enää käytetä siksi, että kyseessä on vanha käännösvirhe. Vain perinteen vuoksi se on jätetty jonnekin. Mutta Jeesus tai Johannes Kastaja eivät koskaan kehottaneet parannukseen. Nykyisessä

käännöksessä he huutavatkin: "Kääntykää!" Mitä he oikein tarkoittivat? Kreikankielisessä alkutekstissä käsky kuuluu: metanoeite eli Ajatelkaa toisin". Sitäkin on vaikea ymmärtää. Jotkut selittävät asiaa puhumalla kankeasti "mielenmuutoksesta", mutta kuvitelkaapa Kastajaa huutamassa erämaassa: "Suorittakaa mielenmuutos." Pentti Saarikoski suomensi Matteuksen evankeliumia tyylikkäästi: "Kääntäkää kelkkanne!" Muuten hieno ratkaisu, mutta mieleen nousee kuva fariseuksista laske-massa ahkiolla alas hiekkadyyniä.

Vanha kutsuhuuto

Oikeasti Jeesus ja Kastaja eivät puhuneet kreikkaa vaan arameaa, jopa hepreaa. Heidän julistuksensa rakentui Pyhien kirjoitusten pohjalle. Kuva parannuksesta onkin peräisin Vanhan testamentin profeetoilta. He näkivät Israelin kansan kuin lammaslaumana, joka on kulkemassa väärään suuntaan. Lampaat piti huutaa takaisin turvaan, takaisin kotiin. Profeetat huusivatkin kansalle tavallista karjan kutsuhuutoa shuuvuu, suomeksi suunnilleen "ptruii-ii!" Näin huusivat myös Jeesus ja Kastaja oman aikansa ihmisille. Se tarkoitti: kääntykää ympäri, tulkaa kotiin! Olette menossa kohti vaaraa, tulkaa tänne päin, täällä on ruokaa ja hyvä olla. Kutsun tulkitseminen kreikaksi ja siitä suomeksi on hämärtänyt yksinkertaisen huudon.

Monta kuvaa

Hengellinen perinne on täynnä kielikuvia siitä mitä tapahtuu, kun ihmisen ja Jumalan suhde tulee kuntoon. Puhutaan uudestisyntymisestä, kääntymyksestä, parannuksesta, ratkaisusta, paluusta kasteen armoon, Jeesuksen kohtauksesta, löytämisestä, uskoon tulosta... Jokaisella sanonnalla on oma korostuksensa, mutta kaikki kuvaavat samaa asiaa eri tavoin. Hiusten halkominen tässä on turhaa. Tärkeintähän on lopputulos, että eksynyt palaisi takaisin. Huonoin näistä sanoista on parannus. Sen vaatiminen kuulostaa ennakkoehdolta, kuin aidalta joka on pantu ihmisen ja Vapahtajan väliin. Sellaista ei tarvita. Samanlaiseen väärinkäsitykseen perustuu se, jos vaaditaan syvää hengellistä virittäytymistä ennen Herran pyhää ehtoollista. Paavali kun puhui vain siitä, että

ehtoollinen on pidettävä erillään tavallisesta ruokailusta, 1. Kor. 11:17-34

Onko sanoma hukassa?

Alkuperäistä, yksinkertaista parannussaarnaa" tarvitaan nykyisin ehkä enemmän kuin koskaan. Jumala ei edellytä ihmisiltä mitään ryhtiliikettä tai itsensä parantelua, vaan että toimisimme niin kuin metsään eksyneet lampaat tai lehmät. Kun isännän ääni kuuluu, käännytään siihen suuntaan ja palataan hänen luokseen. Jos jalat eivät kannaa, heikkokin vastaus riittää. Paimen löytää, kantaa ja pelastaa. Profeettojen ja Jeesuksen lempeän kutsun tulisi kuulua niin kuin ennenkin: Kääntykää, tulkaa takaisin! Jos hengellisissä puheissa ei enää kutsuta ihmisiä - mitä sanaa sitten käytetäänkään - jotain on pielessä. Silloin pitäisi puhujan itsensä kääntää kelkkansa ensimmäisenä. Jos paimen tyytyy jutustamaan mukavia lähellä pyöriä lampaiden kanssa, muille käy huonosti. Kirkot, seurakuntakodit ja jopa hengelliset lehdet on tehty siksi, että vanha karjan kutsuhuuto kuuluisi kaikille. Kun lampaat ovat menossa väärään suuntaan, paimenen perustehtävä on kutsua ne takaisin kotiin.

Väärät profeetat vain lisääntyvät

Kirjoitus on osittain New York Timesin toimittajan Ruth Grahamin artikkelin "Christian Prophets Are on the Rise. What Happens When They're Wrong?" 11.2.2021 pohjalta.

Jeremiah Johnson, 33-vuotias itse itsensä profeetaksi nimittänyt, oli yksi harvoista evankelisista kristityistä, jotka ottivat Donald J. Trumpin poliittisen tulevaisuuden vakavasti jo vuonna 2015. Kun Trump valittiin vuonna 2016 se toi Johnsonille uskollisen yleisön sadoista tuhansista ihmisistä, jotka seurasivat häntä sosiaalisessa mediassa ja uskoivat hänen ennustuksiaan esimerkiksi koronaviruspandemiasta, korkeimman oikeuden kokoonpanosta ja

mahdollisuudesta hengelliseen herätykseen Amerikassa. Kun vastoin Johnsonin ja muiden "profetioita" Joseph R. Biden Jr. tuli vaalien voittajaksi, Johnson joutui myöntämään pettäneensä seuraajansa. Johnson oli yksi niistä harvoista, joka tunnusti kannattajilleen erehtyneensä ja pyysi anteeksi. Johnson sai tunnustuksensa takia monen karismaatikon vihat päälleen. Hän ei kuitenkaan pyytänyt anteeksi profeettana esiintymistään.

Itsensä profeetoiksi nimittäneiden kristittyjen into saada Jumalta tieto tulevasta, ei juuri eroa antiikin Kreikan oraakkeliin ja nykyaikaisten astrologien vastaavasta. Astrologian suosio on räjähtänyt. Yli 40 prosenttia amerikkalaisista uskoo tutkimuksen mukaan ennustajiin. Se, jatkuuko raamatullinen profetian lahja nykypäivään, on ollut pitkään kiivaan teologisen keskustelun aiheena. Mutta viime vuosina nämä itse itsensä profeetoiksi sanovat ovat lisääntyneet kaikkialla Amerikassa - ja erityisesti Trumpin aikakaudella. Tuhannet seuraavat heitä ja uskovat "profeettojen" voivan kanavoida yliluonnollisia voimia vaikuttamaan maailman tapahtumiin.

Monet "profeetat" ovat itsenäisiä evankelistoja, jotka eivät johda kirkkoja tai muita instituutioita. He toimivat pääasiassa netissä ja esiintyvät konferensseissa tai vieraspuhujina seurakunnissa. Rahaa he saavat kirjojensa myynnistä, lahjoituksista ja puhujamaksuista. "Profeettojen" mielikuvitus on ehtymätön eikä se rajoitu vain Amerikan ja muiden maiden poliittisiin tapahtumiin. Katastrofit ja tietenkin Israel ovat profeettojen lempiaiheita muiden, jopa urheilutuloksia koskevien ennustusten lisäksi. Niitäkin mm. Jeremiah Johnson on "profetoinut".

Amerikassa on toki myös niitä seurakunnan johtajia, jotka avoimesti sanovat olevansa kiusaantuneita näiden yhä lisääntyvien profeettojen toiminnasta. Heidän mukaansa se tuo koko kristillisyydelle huonoa mainosta.

Monien profeettojen profetiat viime aikoina (kuten aiemminkin) ovat osoittautuneet - Trump -profetioiden tapaan - vääriksi. Amerikan vaikutusvaltaisimpiin "profeettoihin" kuuluva ja Suomessakin mm. Nokia Mission tapahtumassa vieraillut Cindy Jakobs profetoi koronaviruksen olevan ohi pääsiäisenä 2020. Jakobs myös johti maailmanlaajuista rukouspäivää maaliskuussa 2020, jonka tarkoitus oli hillitä tai hävittää virus.

Kun kirkkokunnat menettävät kannattajiaan, manipuloivat, karismaattiset ja riippumattomat johtajat ovat astuneet esiin. "Ajatus on, että et voi luottaa keneenkään muuhun kuin näihin yksilöihin", sanoi sosiologi Brad Christerson evankelisesta Biola -yliopistosta. "Se on aikamme oire. Ihmiset eivät luota instituutioihin. Monet ajattelevat, että kaikki valtavirran instituutiot ovat korruptoituneita: yliopistot, tiede, hallitus, media. He etsivät 'todellisia' totuuden lähteitä." Tästä tuloksena monet seurakunnat ovat täynnä väärää tietoa. Monet seurakunnissa toistavat salaliittoteorioita ajankohtaisista tapahtumista.

Trumpin evankeliseen neuvottelukuntaan kuului ennennäkemätön määrä karismaattisia johtajia, mukaan lukien hänen ensisijainen "hengellinen neuvojansa", karismaatikko, naispastori ja Tv -saarnaaja Paula White. Muutama viikko ennen vuoden 2020 vaaleja hän osallistui jumalanpalvelukseen "paranta-

vassa, profeetallisessa" megakirkossa Las Vegasissa, jossa puhujat jakoivat ennustiaan ja näkemyksiään Trumpin (ja Whiten) toisesta kaudesta suosionsoitusten saattelemana. Internet on auttanut "profeettojen" sanomien levittämisessä: sosiaalinen media, podcastit, kirjat ja perinteinen kristillinen mediasysteemi on tehnyt heistä "julkikkia". Profetioihin keskittyneellä Elijah List -uutiskirjeellä on 240 000 tilaajaa. Charisma -lehti ja Christian Broadcasting Network tuovat profetioita esille laajalle kuuntelija, lukija ja katsojakunnalle.

Yksi uusista "profeetoista", Jennifer Eivaz kutsuu itseään "rukoilevaksi profeetaksi". Hän ymmärsi yliopistossa, että voisi kuulla Jumalan äänen. Kun hän ja miehensä alkoivat johtaa kirkkoa Keski -Kaliforniassa, hän näki unia ja sai erityistä tietoa ihmisistä. Hän alkoi myös nauhoittaa koulutusvideoita ja pian hänestä tuli kansainvälisesti haluttu konferenssipuhuja tapahtumissa, joiden aiheena ovat "sisäinen parantuminen ja vapautuminen" sekä "profeetallinen viisaus ja rukous". Näissä ja muissa vastaavissa karismaattisissa konferensseissa uskovat maksavat auliisti kokoontumisesta, musiikista, ennustuksista ja tunne-elämyksistä. Moni karismaatikko on niellyt karismaattisten johtajien vuosia jatkuneen väittämän, että väärä profetia ei tee profeetasta väärää profeettaa. Heidän mukaansa raamatullinen profeetta voi profetoida väärin ja on jopa uskomusta, että se on Jumalan "vika", ei profeetan.

Ylönousemus ja ikuisuus

Lähde: Josh Daffern, Patheos

Meillä kaikilla on kysymyksiä Jumalasta, ikuisuudesta ja kuolemanjälkeisestä elämästä. Se on osa ihmisyyttä: meille on annettu mieli, jolla on kyky pohtia syvempiä asioita, vaikka emme voi täysin ymmärtää kaikkea. Kristin-usko tarjoaa vastauksia joihinkin inhimillisen kokemuksen syvimpiin kysymyksiin, erityisesti kuolemaa ja sen jälkeistä aikaa koskeviin. Yksi kristinuskon rohkaisevimpia kohtia on toivomme kuolemanjälkeisestä elämästä. Jos ei ole kuolemanjälkeistä elämää, jos meillä on vain muutama lyhyt vuosi tällä kivipallolla, joka matkaa avaruudessa, elämä voi muodostua melko masentavaksi. Yksi uskomme suurimmista puolista on se, mitä uskomme tapahtuvan kuoleman jälkeen. Se täyttää meidät toivolla eikä se ole sokeaa uskoa tai toiveajattelua. Se takuuna on Jeesus itse.

Johannes 11:21-27 kertoo Jeesuksen ja Martan, joka oli juuri menettänyt veljensä, kohtaamisesta: ”Ja Martta sanoi Jeesukselle: ‘Herra, jos

sinä olisit ollut täällä, niin minun veljeni ei olisi kuollut. Mutta nytkin minä tiedän, että Jumala antaa sinulle kaiken, mitä sinä Jumalalta anot.’ Jeesus sanoi hänelle: ‘Sinun veljesi on nouseva ylös’. Martta sanoi hänelle: ‘Minä tiedän hänen nousevan ylönousemuksessa, viimeisenä päivänä’. Jeesus sanoi hänelle: ‘Minä olen ylönousemus ja elämä; joka uskoo minuun, se elää, vaikka olisi kuollut. Eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole. Uskotko sen?’ Hän sanoi hänelle: ‘Uskon, Herra; minä uskon, että sinä olet Kristus, Jumalan Poika, se, joka oli tuleva maailmaan’.” Jeesus lupasi Martalle, että ei ole vain ylönousemusta, vaan että Hän itse on ylönousemus ja elämä. Johannes kirjoitti myös: ”Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä”, 3:16. Jeesus opetti selvästi, että ylönousemus on todellisuutta ja vie iankaikkiseen, tämän elämän jälkeiseen elämään. Se annetaan uskon kautta Häneen. Skeptikko voisi nyt

kysyä: varmasti on hienoa uskoa niin, mutta entä jos se on huijaus?

1.Kor.15:19 apostoli Paavali kirjoittaa: "Jos olemme panneet toivomme Kristukseen ainoastaan tämän elämän ajaksi, niin olemme kaikkia muita ihmisiä surkuteltavammat." Tiedämme neljän silminnäkijän kertomuksesta, Matteuksen, Markuksen, Luukkaan ja Johanneksen evankeliumeista, että Jeesus sanoi olevansa "Jumalan Poika" ja "ylösnousemus ja elämä". Tiedämme Raamatusta ja eräistä muistakin historiallisista lähteistä, että Hän kuoli rikollisen kuoleman Rooman ristillä. Kolme päivää myöhemmin Hänen opetuslapsensa alkoivat sanoa, että Jeesus oli herätetty kuolleista ja he olivat nähneet Hänet. Jeesus oli useaan otteeseen ilmoittanut oman kuolemansa ja ylösnousemuksensa. Kaiken lisäksi se oli ennustettu jo kauan ennen Jeesusta VT:n profetioissa. Maan päällä ei ole elänyt ketään toista, josta olisi kauan ennen hänen ilmestymistään niin ilmoitettu ja joka sitten olisi kertonut oman kuolemansa ja ylösnousemuksensa tavan ja tarkoituksen.

Apostoli Paavali kirjoitti Jeesuksen ylösnousemuksesta parikymmentä vuotta sen jälkeen 1Kor.15:1-8: "Veljet, minä johdatan teidät tuntemaan sen evankeliumin, jonka minä teille julistin, jonka te myöskin olette ottaneet vastaan ja jossa myös pysytte ja jonka kautta te myös pelastutte, jos pidätte siitä kiinni semmoisena, kuin minä sen teille julistin, ellette turhaan ole uskoneet. Sillä minä annoin teille ennen kaikkea tiedoksi sen, minkä itse olin saanut: että Kristus on kuollut meidän syntiemme tähden, kirjoitusten mukaan, ja että hänet haudattiin ja että hän nousi kuolleista kolmantena päivänä, kirjoitusten mukaan, ja että hän näyttäytyi Keefaalle, sitten niille kahdelletoista. Sen jälkeen hän näyttäytyi yhtä haavaa enemmän kuin viidellesadalle veljelle, joista useimmat vielä nytkin ovat elossa, mutta muutamat ovat nukkuneet pois. Sen jälkeen hän näyttäytyi Jaakobille, sitten kaikille apostoleille. Mutta kaikkein viimeiseksi hän näyttäytyi minullekin, joka olen ikäänkuin kesken-syntynyt."

1.Korinttilaiskirje on kirjoitettu n. kaksikymmentä vuotta ylösnousemuksen jälkeen, ja todistajia oli vielä elossa. Eli niitä, jotka näkivät Jeesuksen elossa sen jälkeen kun Hän oli kuollut ristillä, haudattu ja ylösnoussut. Paavali jatkaa 14-16: Vaan jos ei ole kuolleitten ylösnousemusta, ei Kristuskaan ole noussut. Mutta jos Kristus ei ole noussut kuolleista, turha on silloin meidän saarnamme, turha myös teidän uskonne; ja silloin meidät myös havaitaan vääriksi Jumalan todistajiksi, koska olemme todistaneet Jumalaa vastaan, että hän on herättänyt Kristuksen, jota hän ei ole herättänyt, jos kerran kuolleita ei herätetä. Sillä jos kuolleita ei herätetä, ei Kristuskaan ole herätetty." Ja 53-58: "Sillä tämän katoavaisen pitää pukeutuman katoamattomuuteen, ja tämän kuolevaisen pitää pukeutuman kuolemattomuuteen. Mutta kun tämä katoavainen pukeutuu katoamattomuuteen ja tämä kuolevainen pukeutuu kuolemattomuuteen, silloin toteutuu se sana, joka on kirjoitettu: 'Kuolema on nieltä ja voitto saatu'. 'Kuolema, missä on sinun voittosi? Kuolema, missä on sinun otasi?' Mutta kuoleman ota on synti, ja synnin voima on laki. Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka antaa meille voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta! Sentähden, rakkaat veljeni, olkaa lujat, järkähtämättömät, aina innokkaat Herran työssä, tietäen, että teidän vaivannäköenne ei ole turha Herrassa."

Jeesuksen ylösnousemus siis turvaa oman ylösnousemuksemme. Ajallinen kuolema poistaa meidät tästä maailmasta mutta me emme katoa minnekään olemattomuuteen vaan siirrymme Kristuksen ja muiden Häneen uskovien, täältä jo lähteneiden seuraan.

Mihin olemme menossa ?

Poul Madsen

Osa 3

Ylösnoussut Jeesus

Mitä sitten Paavalin julistuksessa merkitsee Jeesuksen kuolleista nousminen? Ensiksikin se merkitsee sitä, että Jumala on hyväksynyt ja ottanut vastaan koko Jeesuksen teon. Se mitä Jeesus on täyttänyt, pysyy ikuisesti Jumalan edessä. Pelastustyö täytettiin sanoin kuvaa m a t t o m i e n kärsimysten alaisena ristillä ja ylösnousemus osoittaa, että se hyväk-

sytettiin Jumalan silmissä. Ellei Jeesus olisi noussut kuolleista, silloin me, jotka elämme uskossa häneen, eläisimme vielä suuremmassa harhakuvitelmassa, kuin jos olisimme vielä synneissämme. Synti ei siis enää hallitse, ei ole herrana. Sen valta on murrettu. Saatana, viettelijä, kiusaaja ja syyttäjä ei myöskään enää ole herra. Hänen voimansa on murskattu, hänen oikeutensa syyttämiseen on häneltä riistetty. Kuolemakaan ei enää hallitse, sillä sen voima on myös murrettu. Jeesus Kristus on Herra. Jumala on hänet siksi tehnyt herättämällä hänet kuolleista ja antamalla hänen käsiinsä kaiken vallan taivaassa ja maan päällä.

Kaikki tämä on kuitenkin ymmärrettävä Hengen valossa, muuten se ymmärretään tuhoisasti väärin. Lihallinen ihminen tekee seuraavan johtopäätöksen: koska Jeesus Kristus on noussut kuolleista ja kaikki valta on hänen kädessään, silloin on selvää, että hän lopettaa kaiken sen, mikä meitä kiusaa, sairauden, hädän ja vaivan. Silloin hän käyttää voimaansa saatanaa ja syntiä ja kuolemaa vastaan tehdäkseen meidät täysin onnellisiksi. Eikö sana sano, että kaikki mitä me rukoilemme hänen nimessään, annetaan meille, jos vain uskomme. Tähän johtopäätökseen eivät kuitenkaan Paavali ja toiset apostolit tulleet.

Heille Jeesus ei ollut onnentuoja ja ihmidentekijä, joka on sitoutunut tässä ajassa antamaan ihmisille, mitä he mieluiten haluavat.

Salattu elämä

Totuus on se, että vaikka Jeesus onkin ylösnoussut ja vaikka hänellä onkin kaikki rajaton valta kädessään, hän ei silti ole näkyvästi ottanut maailmankaikkeuden kuninkuuttaan vielä

hallintaansa. Hän on maailmalta salassa. Siten on myös meidän pelastuksemme salassa, niin totta kuin iankaikkinen elämämme on kätkeytyä hänen kanssaan Jumalassa (Kol. 3:3). Maailma ei voi nähdä, että Jumala on rinnallamme Vapahtajanamme, sillä se ei voi nähdä syntien anteeksiantamusta. Se ei myöskään voi nähdä sitä, että kaikki on meidän, sillä tavallisestihan me omistamme vähemmän kuin tämän maailman lapset. Maailma ei ensinkään pysty ymmärtämään, että Jumala johdattaa elämäämme sekä pienissä että suurissa asioissa, sillä olemme välillä ahdistuksissa ja vaikeuksissa kuten kaikki muutkin ihmiset.

Koko meidän elämämme on salassa Kristuksen kanssa Jumalassa. Hän on salaisuus, hänen pelastuksensa on salaisuus, ylösnousemus on salaisuus ja usko häneen on niin ikään salaisuus. Jos hän olisi halunnut asian olevan toisin, hän olisi välittömästi ylösnousemuksensa jälkeen näyttäytynyt ylipapeille, kirjanoppineille, Pilatukselle ja koko Jerusalemilta sanoen: "Tässä voitte nähdä, että minä olen Kristus, minä olen Jumalan Poika!" Tätä hän ei tehnyt. Vain muutamille opetuslapsilleen hän näyttäytyi ylösnousemusruumiissaan niinä 42 päivänä, jotka kuluivat hänen ylösnousemuksensa ja taivaaseen

astumisensa välillä. Lisäksi hän näyttäytyi sen jälkeen poikkeuksena, joka ei ole toistunut, Saulus Tarsolaiselle. Se Jeesus, jota Paavali julisti, ei halunnut todistaa maailmalle jumaluuttaan näkyvin ihmein, yhtä vähän kuin ylösnoussut Herra halusi vihollisilleen todistaa mitään näyttäytymällä heille.

Tämä ei merkitse, että hän ei pystyisi vaikuttamaan voimallisia tekoja. Herra, kaiken luodon todellinen Herra, on kaikkivaltias. Paavalin julistama Jeesus ei kuitenkaan halunnut todistaa jumaluuttaan näkyvin ihmein, sillä viime kädessä maailma ei ihmeitä tarvitse. Se on langennut niin syvään, ettei se usko, vaikka joku nousisi kuolleista (Luuk. 16:31). Tarvitaan suurempi voima kuin mitä ihmeissä ja merkeissä on, ennen kuin kadotettu ihminen pelastuu. Siihen tarvitaan ristin voima (1. Kor. 1:24). Siksi Paavali ei halunnut tietää muusta kuin Jeesuksesta Kristuksesta ja hänestä ristiinnaulittuna. Siitä syystä hän torjui palavalla kiivaudella toisen Jeesuksen, jota petolliset työntekijät julistivat (2. Kor. 11:13).

Ristin voima

Ei Jumalan lapsillakaan ole syvimmiltään tarvetta nähdä ihmeitä ja voimallisia tekoja. Paavali ei halunnut seurakuntiinkaan nähdén tietää muusta kuin ristikstä, johon on kätkeytynä kaikki Jumalan viisaus ja voima. Paavali oli totuudellinen ja realistinen. Hän tiesi, että seurakuntien on käytävä läpi vaikeita aikoja monine koettelemuksineen. Päästäkseen sellaisista voittajina seurakunnilla täytyy olla suurin Jumalan lahjoittama voima, ja se on juuri ristin voima. Sillä kaikki muu voima on sitä, että seurakunnista poistetaan kärsimykset. Ristin voima annetaan niille, jotta ne selviytyisivät kärsimysten kautta, niin kuin ei Kristustakaan vapautettu kärsimyksistä, vaan hän sai voimaa kestää ne.

Korinttolaiset olivat menettämäisillään kaiken sen voiman, joka tulee Jeesuksen ristikstä, koska he kuuntelivat toista Jeesusta, joka lupasi heille voimaa, jota lihallinen ihminen mieluummin haluaa. Se voima vapauttaa ihmisen elämän vaikeuksista ja tekee hänet ylen "onnelliseksi". Korinttolaiset olivat siis vaarassa menettää todellisen voiman, sen joka tulee täydelliseksi heikkoudessamme. Tilalle he olisivat saaneet kuvitellun voiman, josta ei olisi ollut heille mitään hyötyä. He olivat joutuneet hengelliseen vaaraan, mutta eivät sitä itse nähneet eivätkä ymmärtäneet, sillä heillä meni "ihanasti". He kokivat itsensä rikkaammiksi kuin Paavali, he olivat päässeet häntä pitemmälle, he olivat omassa mielikuvituksessaan tulleet joksikin eivätkä ilmeisestikään pelänneet, että Jumala

punnitsi heidän elämänsä, heidän sanansa, heidän tekonsa. Ajattele, jospa heidät olisi punnittu ja havaittu köykäisiksi!

Heikko Paavali

Kun Paavali julisti Jeesusta Kristusta ristiinnaulittuna, se tapahtui heikkoudessa, pelossa ja suuressa vavistuksessa, mutta samalla se oli Hengen ja voiman osoittamista (1. Kor. 2:3-4). Nämä kaksi puolta löydämme aina apostolissa: hänen oman heikkoutensa ja Jumalan voiman. Mitä hänen heikkoutensa oli? Sillä on juurensa Paavalin ja ylösnousseen Herran kohtaamisessa Damaskon tiellä. Siellä Saulus Tarsolaisesta tehtiin "ei-mitään". Siellä hän näki, ettei hän vain ollut yleensä syntinen niine puutteineen ja virheineen, joita valitettavasti meillä kaikilla on, vaan hän näki olevansa Jumalan vihollinen, kaiken hyvän vastustaja, vaikka hän lihallisen ymmärryksensä mukaan oli antanut kaikkensa täyttääkseen lain, ja myös onnistunut siinä. Saulus oli langennut elävän Jumalan käsiin ja se oli murskaavaa! Hänen ylpeytensä sai peruskolauksen ja siitä lähtien hän ei enää pitänyt itseään minään.

Lisäksi Jumala antoi hänen kärsiä paljon Jeesuksen nimen tähden. Hänen elämänsä oli täynnä raadantaa, usein hän joutui istumaan vankiloissa, sai osakseen kosolti pieksemistä, hän oli usein kuolemanvaarassa, viisi kertaa juutalaiset olivat ruoskineet häntä 40 lyönnillä yhtä vaille, kolme kertaa hän oli haaksirikossa, kolmesti hän oli saanut raippoja ja lisäksi oli päivittäinen työpaine. Lisäksi tulivat lukemattomat hengelliset taistelut, joissa hän jatkuvasti oli, huoli seurakunnista, pettymykset monien pyhien tähden, suru siitä, että kaikki aasialaiset lopuksi käänsivät hänelle selkensä, jne. Se oli osallisuutta Jeesuksen kärsimyksiin. Mutta se oli samalla yhteyttä hänen kanssaan hänen ylösnousemukseensa. Nämä kaksi vastakkaista voimaa, kärsimykset ja kuolema toisaalta sekä ylösnousemus ja elämä toisaalta, vaikuttivat jatkuvasti apostolin elämässä. Ilman kärsimystä ja kuolemaa ei ole ylösnousemusvoimaa, elämää ja päinvastoin: ilman ylösnousemusvoimaa ei ole mahdollista kestää kärsimyksiä.

Jatkuu

HUOM!

Tämä Näkökulma on toistaiseksi **toiseksi viimeinen** painettu lehti. Lehden tilaajia ilmestyi aluksi jonkun verran yli puolet tarvittavasta. Toive oli, että tilaajamäärä olisi näiden kolmen vuoden aikana noussut mutta määrä on pudonnut n. puoleen. Tilaajamaksuilla on katettu painaminen, postitus ja lehden valmistamiseen liittyvät muut kulut. Palkkoja tai palkkioita ei ole maksettu eikä se ollut tarkoituksaan. Eräät tilaajat maksoivat reilusti yli pyydetyn vuosimaksun ja se osaltaan on auttanut lehden ilmestymisessä. Kiitos siitä ja kiitos kaikille lehden tilanneille.

Näkökulma -lehti ilmestyy jatkossa ainakin toistaiseksi ilmaisena nettijulkaisuna ilman tarkkaa aikataulua. Sen voi lukea ja ladata itselleen kristitynfoorumi.fi ja nakokulma.info nettisivuilta.

Sivun lomaketta voi käyttää osoitteen muutokseen, tilauksen päättämiseen, ym. ilmoitusasioihin. Lomake ei tarvitse postimerkkiä sillä Näkökulma maksaa postimaksun. Ilmoitusasiat voi hoitaa myös postilla nakokulma@nakokulma.info (tai tilaus@nakokulma.info) tai tekstiviestillä nroon 0400324939.

Kustannus Näkökulmajulkaisut FI53 5228 0320 0999 35.

Seuraava lehti ilmestyy joulukuu 2021-tammikuu 2022

Osoitemuutos (kirjoita tähän vanha os.):

Muu:

Nimi

Katuosoite

Postinro ja postitoimipaikka

Vastaanottaja
maksaa
postimaksun
Mottagaren
betalar
portot

Kustannus Näkökulmajulkaisut
Tunnus 5022263
00003 VASTAUSLÄHETYS

Aiempien lehtien (paitsi nro 7, jonka painos lopussa) painettuja
irtonumeroita vielä saatavissa hintaan
2,00 eur/nro + pm.

PDF -numerot (myös nro 7) samaan hintaan.

Tilaa s.posti: tilaus@nakokulma.info,
tai puh. tekstiviestillä nroon 0400324939,
tai sivun 19 kupongilla (postimaksu maksettu).

<https://www.kristitynfoorumi.fi>

<https://www.nakokulma.info>

Kirjoituksia, luentoja,
videoita, musiikkia ...

<https://www.evankeliumikoulu.fi>

